

# ELLENZÉK

POLITIKAI LAP

**Előfizetési árak:**

**Helyben:** Egész évre . 10 K  
Fél évre . . . 5 „  
Negyed évre 2:50 „  
**Vidékre:** Egész évre . 12 K  
Fél évre . . . 6 „  
Negyed évre 3 „  
Egyes szám ára 8 fill. Kapható minden hirlapelárusítónál.

**Főszerkesztő:**

**Dr. HEBRONY JÓZSEF**

**Felelős szerkesztő:**

**RUTTKAY MENYHÉRT**

**Szerkesztőség és kiadóhivatal:**

Széchenyi-utca 34. SZELENYI és TÁRSA nyomdája.

**A lap megjelen**

minden kedd, csütörtök és szombaton.

## Mi kell nekünk?

— Nemzeti hadsereg. —

Századok óta nyög már a magyar azon járom alatt, a melybe saját gyöngesége és fiai szolgálkúsége vetette. És talán századokig nyög még, vagy elpusztul, mert függetlenségének és önállóságának biztos palládiuma: a *nemzeti hadsereg* hiányzik.

Mint a nemzeti függetlenség legnagyobb, legerősebb biztosítéka: a függetlenségi párt követelése között foglal helyet az *önálló magyar hadsereg* is. Ez is egyik atributeuma a nemzeti szuverénitásnak és hogy nem birunk azzal, mutatja, hogy nincs nemzeti szuverénitásunk.

Az önálló magyar hadsereget követeljük mi most is. Ezért obstruál az országgyűlési párt lelkes hada. Ezért kellett belemennünk az „ex-lex“-be.

De hát ezt nem adja meg nekünk Ausztria és „az összbírodalom érdeke“ azt kívánja, hogy német nyelvű, osztrák szellemű hadsereg legyen fölöttünk, hogy saját fiainkkal tartassunk sakkban, nehogy rebellis törekvéseink szabad tért nyerhessenek.

Mik ezek a rebellis törekvések? Szabadság; nemzeti önállóság; magyarság mindenütt: hadseregben, diplomáciában is, hogy egész Európa elismerjen bennünket, mint önálló szuverénitással bíró államot. És mindezen kívül semmit sem követelünk; hüek vagyunk a királyhoz, mert hüek vagyunk a hazához.

Kevés, a mit a magyar követel: annyi, a mennyit követelnie kell, ha önérzetes nemzet akar lenni.

A maga erejével akarja megvédeni magát. Azt akarja, hogy állami hatalmát saját fegyveres hatalma védelmezze. Hejh, ha most önálló nemzeti hadseregünk volna, *nem viczkádoznának oda-lent a horvátok*. Behúzná ez a

söpredék nép a farkát, mihelyt egy ezred magyar bakát küldenének oda rendet csinálni.

Önálló nemzeti hadsereg nélkül se erőnk, se tekintélyünk nincs a világ előtt. Megesüfölgés és kinevet bennünket a legutolsó náció. A mi saját országunkban mint dühös kutyák csaholnak és törnek reánk az oláhok, tótok, horvátok, kivált ha — mint most is — az osztrák hatalom uszítja reánk.

Önérzetes államnak így élni nem lehet. Nemzeti erőnk nem fejleszthetjük, szellemi és anyagi téren nem haladhatunk, mert külső- és belső ellenségek folytonosan háborgatnak bennünket. Nincs egy percnyi nyugalomunk. Örökös harcban kell állanunk, ha jogainkat, nemzeti becsületünket és szent hagyományainkat megvédelmezzük.

Védelmelnénk ám, ha volna erőnk, ha volna hatalmunk, ha volna hadseregünk.

De nincs!

Fájó sebé az a magyarnak, hogy ezeréves fennállás után nincs felfegyverkezve, nincs saját lobogója; idegen, gyűlölt zászló alatt kell küzdenie, idegen nyelv parancsa alatt kell engedelmeskednie. A magyar fiuknak ugyanazon zászlók alatt kell küzdeniök most, a melyek 1848-ban a magyarok ellen hordattak, a „lázdók leverésére.“

A honvédség mai szervezetének 35 éves fennállása után ott vagyunk, hogy még itt sem adnak meg mindent, ágyut nem kap a honvédség.

Hát ez bizalmatlanság a magyar nemzetel szemben.

Panaszkodnak, hogy a külföld előtt kétséges a dinasztia és a nemzet egyetértő jó viszonya.

Nem akarunk e momentum mélyebb vizsgálatába fogni. Nem akarjuk hangoztatni, hogy ennek a hangoztatása régi és már kissé elcsépelet módja a magyar kor-

mányrendszer fontoskodásának, hogy az uralomonlevők nélkülözhetlensége ebben gyökerezék.

De ha volna alapja e ráfogásnak, nem ad-e erre motivumot az a bizalmatlanság, melyet a magyar nemzet irányában még most is követ a hagyományos osztrák politika?

Hát meddig lesznek még a magyar nemzetnek sérelmei? Meddig tart a százados bizalmatlanság? Meddig tart a nemzet türelme, hogy elnézi, mint hajolnak, sülyednek vezetői, főnökei, az osztrák lakáj, kormányok, megméltelyezvén a nemzeti önérzetet?

Mikor fog felvirradni a magyar nemzet önállóságának, nemzeti függetlenségének, hazafias erkölcsének, külön nemzeti hadseregének hajnala?

Önálló hadsereg: ez kell nekünk! Ameddig ez nem lesz, addig mindég lesznek olyanok, akik a korona és a nemzet közé a bizalmatlanság gyanuját vetik. De ha meglesz az önálló hadsereg, akkor Ferencz József és utódai nyugodtan viselhetik koronájukat; a magyar nemzeti hadsereg, mint önálló hadsereg, meg fogja védelmezni Szent István koronáját!

## A népiskolai vizsgáról.

Alig van kérdés, a melyről ellentétebbek volnának a nézetek, mint ez. A paragrafus emberei rideg hivatalos ténykedést látnak benne, tehát más szempontból ítélnék, mint azok, a kik szívesen látják, sőt szükségesnek tartják az iskola és az élet közti kapcsolatot.

Hivatalos szempontból a vizsga alkalom lenne arra, hogy ugy a tanító, mint a tanulók beszámoljanak egy évi munkájukról. Pedig épen ez a legferdebb felfogás. A vizsga ugyanis, mint tudjuk, egy délelőtti rendszeren végbemegy. Vegyünk 4 órára csak 60 tanulót. Egy tanulóra

esik 4 (négy) perc. Már most ha ez idő alatt egész évi szorgalmának gyümölcsét be akarná valaki mutatni, mondjuk ki nyiltan, az kissé naiv törekvés volna.

Menjünk tovább! Figyelje meg akárki: a vizsgán minden tanuló tud felelni. Nem sajátságos ez? Sokak előtt annak látszik és most mindjárt arra az időre gondolnak, a mikor előre kijelölték kinek-kinek a vizsgai leczkéljét. Ma azonban már há! Istennek, erről beszélni sem lehet. Sokkal előbbre van a magyar oktatásügy. S épen ez okozza, hogy a vizsgán még a leggyengébb gyermek is megtud felelni. Mert a tanító ismeri valamennyi növendékét, azoknak képességét s ha nem is a gyermekhez alkalmazza a kérdést, annyit azonban megtesz és meg kell tennie, hogy a kérdésekhez válogassa a gyermekeket. Meg kell tenni, mert a szülők azért mennek a vizsgára, hogy meghallgassák, nem azt, hogy mit nem tud, hanem azt, hogy mit tud egész évi tanulás után gyermekük. A tanítónak tehát ugy kell intéznie a dolgot, hogy minden gyermek feleljen és minden gyermek tudjon is.

Minden gyermeknek felelni kell a vizsgán, mert egynek mellőzése is helyrehozhatlan tapintatlanság lenne ugy az illető gyermek, mint esetleg jelenlevő szülőjére nézve. Tessék már most 4 percnyi idő alatt egy tanulót valamennyi tantárgyból ugy kikérdezni, hogy minden kérdésre helyesen feleljen. Ez képtelenség volna. A minthogy ebből folyólag képtelenség az a törekvés is, hogy a tanító egy délelőtti a saját és tanítványai munkájának eredményét mutassa be a vizsgán, bocsássa a hivatalos és nem hivatalos birálat alá.

A hivatalos birálat tehát az idő rövidege miatt nem nyer elég alapot arra, hogy a szorgalmas tanító munkáját kellőképen méltányolhassa, illetőleg a kötelességét lanyhán végző tanító hanyagságát a maga igazában felismerhesse.

**Miskolczi hangszertelep.**

Hangszergyártó, hangoló és javító-műhely.

**CZUKOR GYULA**

a miskolczi városi zenéde hangszerezője.

Miskolc, Városház-tér 26. szám.

Arany érmeikkel kitüntetve.

**Raktáron tart minden hangszert.**

**Készít:** zongorákat, harmoniumot, hegedűt, ceterát, czimbalmot, rézkürtöket stb.

A világ összes hangszereinek javító műhelye.

Ódon zongorák felujtattak s rövidre vágatnak.

Szakképzett, józan zongora-hangolókat tart a város és vidék részére.



zelebb  
liszán  
rotság  
tiszt-  
it meg-  
lamint  
rgösen

szó a  
a mis-  
né elő-  
neve?  
eleven  
rt hely-  
mással  
négy  
fogad-  
eleven  
elneve-  
nignem  
legánk  
két el-  
tethető-  
k, hogy  
el even

kréta“

re. Uj-  
gyelmét  
intézeti  
0 kor-  
zhetnek.  
mén yes-  
uló, sze-  
lézet ta-  
sak ev.  
égséges  
taek föl.  
s egész-  
olni nem  
5 jun. 1.  
eküldése  
20-ig. A  
zgató-ta-  
arna föl-  
be.

r. kath.  
sgálatok  
ak meg-  
I—IV.  
d. u. szó-  
n: Ének-  
rsennyei  
15-én:  
A. oszt.,

ide azon  
sztalomon

edves ba-  
skátulyát,  
ifjak által  
rált és el-  
ust.“ (Ki-  
asztán le-  
dra.) Ezen  
pen küldte  
kor a szí-  
sirok s  
e az egék  
örömköny-  
szárnyára.)  
vizsgáló-  
jtem véka  
az idő rö-  
re terjedő  
kelőtte fel-  
annakelöt-  
vives körül-  
tét s körül-

k lepke.  
gy himpora

a a himpora.

földrajz, természetrajz I. B. oszt., latin, német IV. oszt.; 16-án: számtan rajzoló-mértan II. oszt., történet, német III. oszt.; 17-én: számtan, rajzoló-mértan I. B. oszt., földrajz, természetrajz I. A. oszt., francia III—IV. oszt.; 18-án: természetrajz, algebra, rajzoló-mértan IV. oszt., latin magyar III. oszt.; 19-én: latin, magyar I. A. oszt., földrajz, természetrajz II. oszt., gyorsírás III—IV. oszt.; 20-án: latin, magyar I. B. oszt., földrajz, számtan, rajzoló-mértan III. oszt.; 22-én: magyar, történelem IV. oszt., latin, magyar II. oszt.; 23-án: szt. gyónás és áldozás; 29-én: Te-Deum d. e. 8 órákor.

**Ujságírók estélye.** A helybeli hírlapírók június hó 5-iki estélyén előadandó Eleven bokrétában szereplő hölgyek ez idő szerint megállapított névsora a következő: *Ruttkay Irénke* — hóvirág; *Friedman Ida* — ibolya; *Fürész Ilike* — gyöngyvirág; *Székely Mariska* — orgona; *Szabady Jolán* — csipkerózsa; *Kedves Stef* — nefelejcs; *Dancs* — Zs azsa szegfű; *Ferenczi Zsófia* — margaréta; *Kedves Margit* — rózsza; *Hauser Margit* — kamélia; *Szaffka Margit* — chrysanthemum. Az eleven bokrétát megelőzi — dr. *Hebrony Józsefné* által előadandó „Flóra“ című bevezető költemény.

**Táncmulatság.** A Magyarországi munkások rokkant- és nyugdíj-egyletének miskolci fiókja f. év június 6-án a Korona szálloda nagytermében, a Magyarországi I-ső s.-a.-új helyi ocarina és tambura zene-egylet közreműködése mellett zártkörű táncmulatságot rendez. Kezdeté este 8 órákor. Belépő díj: Családjegy 3 kor., személyjegy 1 kor. 60 fill., karzat 80 fill.

**Mikor az ószeresek duellálnak.** Tegnap déltájban a Korona előtt két ószeres ballagott lefelé hangos pár-

*IV-ik:* Gyanus előttem.

*V-ik:* Mintha festék volna.

*Kaján:* Látni, hogy be van festve.

*Tudománykutató:* Mit beszélsz Kaján?

(Kaján félrevonul s kárörvendőn vigyorog Szekundásyra és Hátsópadyra.)

*Tudós férfiak:* Kaján, laicus létére mindazonáltal körülbelül éppen-séggel nem tévedett.

*Szekundásy:* (Hátsópadyhoz) Na komám szorul a kapcza...

*Tudománykutató:* Az a lepke nincs befestve, ha tetszik, polémiába bocsátkozom, de nem hagyom jogomat, hogy én fedeztem fel a „Tricolor Hungarust“, különben hadd nézzem meg. (Hüvely ujjával megdörögli a lepke szárnyát s festékes lesz az ujj.) Óh! hát igaz! (Szekundásy és Hátsópady felé fordulva.) Óh! ti akasztófára való gézenguzok, olyan isteni tudománygyal, mint az állat-tan s olyan vén állattal, mint én vagyok, csufot fíztök... távozzatok a szemeim elől...

*Szekundásy és Hátsópady az ajtónál:* No pajtás, biztosan szekundánk lesz!

*Tar Zeitón.*

beszédet folytatva egymással. Egyszer azonban megállnak és eleinte csak rugdosni kezdik egymásnak a földhöz közelebb eső részeit később azonban *Löwenschwan* Izrael dühösen oda vágja hatlyuku kis füttyül-jét társának a kalapjához. Az inzultáit *Lichtenstein* Jákó se rest, kapja magát: leoldja a hátán levő s pehelylyel telt batyut s egy ügyes fordulattal *Löwenschwan* fejére borítja annak tartalmát, mi által az utca népét is összecsedíti az ingyen komédia szemlélésére. Egy darabig még duellál egymással az önértetében sértett két kartárs, de majd egy rendőr közbelépése elválasztja őket egymástól, kik azonban ezután sem szüntenek meg mindjárt — összeszorított ökleikkel *barátságos jóbót* mutatgatni egymásnak.

**Piros kendő.** A napokban egy úr találkozott a Szent István-utcán, a Szinva partján egy csinos menyecskeivel. Megeshetik ez gyakran a Szinva partján, mert hosszú víz a Szinva, végig folyik a városban. De a mi ezután a találkozás után történt, az már nem mindennapos eset. Az úri ember megállította az asszonyt, egy kicsit eltréfázott vele, de különösen megdicsérte a piros kendőjét. Azt mondta, hogy illik az arca színéhez. Az asszony otthon eldicsékedett az urának is a piros kendő hódításával, de a férj — *Szabó János* — nem lelkesedett olyan nagyon az úri szép szóért. Sőt dühbe jött s megtiltotta az asszonynak, hogy még egyszer a fejére tegye a kendőt. A menyecske persze rá sem hallgatott, hanem azután is viselte a kendőt, míg egyszer az ura rajta nem kapta, hogy a tilos kendő van a fején. Az ember erre olyan dühbe jött, hogy előkapta a furkós botot s addig ütötte vele az asszonyt, míg az fájlalmában össze nem esett. Az asszony ordítására a szomszédok összefutottak s kiszabadították az asszonyt a dühöngő férj kezei közül. Az asszony oly súlyos sérüléseket szenvedett, hogy most élet-halál között vergődik. A dühöngő férjet a helyszínére érkezett rendőr bekísérte a városházára.

**Kifczamadott a lába.** *Schönbrunn* Dezső, elemi iskolai tanuló tegnap délután, a mint az izr. elemi iskolában a lépcsőn fel akart menni az emeletre, véletlenül elcsúszott és a csuszamlás következtében a lába kifczamadott. Az előhívott mentők be szállították az Erzsébet-kórházba.

**A kis riporter.** Régi tapasztalat alapján mondhatjuk azt, hogy a miskolci közönség legnagyobb része nem tudja a sajtónak kellő hasznát venni. Akárhányszor megtörténik az, hogy nagyobb szabású mozgalmat indítanak a városban, de a rendezők megfélemeznek arról, hogy a sajtót kellőleg informálják, sőt igen gyakran nem is tudatják a sajtóval azt, hogy mi van készülődésben. Itt a legtöbb ember azt várja, hogy az újságíró szagolja meg azt, a mit ő tervez, vagy a mit ő tervezni akar. Ha azután a helyi lapokba felületes, vagy téves tudósítás csuszik be: akkor persze orrolnak s nagy garral szidják és kisebbitik a munkáit!

tulterhelt újságíró, — de arra, hogy az újságíróknak előzékeny információkkal segélyére legyenek, nem gondolnak. — Ellenkezőleg gondolkozik az a kis fiú, kiből a jövő riporterét sejtjük, ki tegnap reggel beállított szerkesztőségünkbe s tudatta velünk, hogy szombaton este egyik nagy új-világ utcái házában a cseléd elejtette a petróleum-lámpát s ebből szobátüz támadt, de azt a háziak csakhamar elfojtották. Csekély dolog az egész, de ettől a kis fiútól, kiből már is van érzék az iránt, hogy a sajtó helyes informálása a nagy közönség érdekében mindenki részéről kívánatos és üdös dolog, egyformán tanulhatnak a kis és nagy emberek Miskolczon.

**Ki a cipész, ki a csizmadia?** Egy vidéki város cipész-iparosai panaszt emeltek az ottani csizmadiamesterek ellen, a miatt, hogy az utóbbiak cipész iparigazolvány nélkül cipők készítésével foglalkoznak, holott az ipartörvény végrehajtása iránt kiadott miniszteri rendeletben felsorolt iparágak özt, melyek képesítéshez vannak kötve, a csizmadiaipar a cipészipartól különváltan említetik, minélfogva a panaszosok nézete szerint mindenik iparág csak külön iparigazolvány alapján folytatható. A kereskedelmi miniszter ezen ügyből kifolyólag felhívta az ipar- és kereskedelmi kamarákat, tegyenek véleményes jelentést arra nézve, vajjon a csizmadia- és cipészipar csak külön iparigazolvány alapján legyen gyakorolható és miben áll lényegileg a két iparág közötti különbség? A kereskedelmi- és iparkamarák tekintettel arra, hogy a szóban levő két iparágban a cselékek idejéből, az ipartörvény végrehajtási rendeletében átment különállása, kivált városokban mindinkább megszűnik és hogy a két szakmabeli iparosok rendszerint elszoktak fogadni a másik szakma körébe eső megrendeléseket is s a segéd munkásokat váltakozva szegődtetik és e két iparág együttes üzése sem az iparosra, sem a segédszemélyzetre, sem a közönségre nézve hátrányosul nem jár, azt a véleményt adták, hogy a két iparág között lényegesebb gyakorlati különbség nincsen és hogy ennélfogva azok, a kik a szóban levő iparágat együttesen művelik, két iparigazolvány váltására nem kötelezhetők.

**A hős párbajozók.** Két fiatal ur összeveszett egymással. Természetes, hogy az összeveszés folytán oly folytonossági hiányok keletkeztek a fiatal urak becsületén, a melyet csak a vér tud lemosni. Ámde összeveszni sokkal könnyebb, mint sikra szállni s a két fiatal urnak, szinte bevallva, sehogy sem tetszett az a leendő párbaj, a melyet a vére szomjas „lelkismerete“ segédek nagy igyekezet után elhatároztak. Az ördögbe is, néha a kapanyél is elsül, sőt sokszor a vak tyúk is gyöngyöt talál, hátha még a pisztolyok is el találják sülni, sőt az ostoba golyó... nem — erre még gondolni is hátborzongató dolog. Az egyik ur tehát elhatározta, hogy bejelenti az ügyet a rendőrségnek. A rendőrség közbelép, mielőtt a párbaj végbemenne: drukkolni sem kell és a bátorság nimbusza is megmarad. Beállit tehát nagy titokban a rendőrkapitányhoz s előadja neki részletesen a dolgot. A rendőrkapitány nézi, és hallgatja, aztán csak ennyit mond a bátor fiatalnak:

— Nagyon helyes... de igazán kár volt fáradni... Már itt volt a másik ur, éppen egy félórával ezelőtt...

### Ebéd után.

Kölyök pipát ideo...  
Sloss, a nagyapád!  
Nincs rutabb valami,  
Mint az a lustaság!

A költőnek ezen szavaival kiáltott tegnap ebéd után a nagy diák a vele lakó egyik kis lakótársára. A kis dárdás sietve nyújtotta át a pipát az ekkor már diványon heverésző bácsikájának.

„Nagyot nőjj öcsese!“ mondja a bácsi s pipájára rágyujtva, bodor felhőket eregetett s csupa óvatosságból hosszúszerű pipáját az asztal felé fordította — s ezután csendesen elaludt.

A gonosz gyerkőczök nem hagyták aludni. Nagy zajt csaptak mire ő felébredvén, bosszusan ragadta meg a pipa szárát, hogy a zajongókat megfékezze. A kicsinyek az egyszer azonban megszabadultak, mert hirtelen lecsillapult a bácsika haragja, a midőn látta, hogy az asztalon levő abrosz nagy lángokkal ég, melyuek rojtjai az ő pipájától fogtak tüzet. Nagy ijedelem közt aztán a tüzet oltotta.

Pajtásai ez esetről értesüvén, kérdezték azt, hogy is volt az Pista?  
— Ej, hagyjátok el! Az abrosz 6 koronámba került.

**Gyilkos fazék.** Hódi Jánosné nádasi lakosnő az ebédet főzte, s míg ő a tűzhelyen levő s az erős forrástól csakugy rotyogó paszulyt kavargatta, 6 hónapos kis gyermekét letette a tűzhely mellé a földön egy párnára. A kicsike teremtés tágra nyitott szemekkel bámulta, hogyanyja mint keveri a jóféle paszuly-csuszpajzt s közben a látottaktól jó kedve kerekedett, kezdett nevetni, rugdalózni; a minék az lőn a következése, hogy a ráborított takarót egészen lerugdosta magáról. Mikor aztán a szegény kicsike egészen fedetlenül fekvött, a fazék, melyben a paszuly főtt, egyszerre explodált, s a forró főzelék egészen elborította a kis ártatlant s oly súlyos égési sebeket okozott rajta, hogy — bár az összefutott szomszédok tanácsára a kétségbeesett anya olajjal kenegette a leforázott részeket — egy órai borzasztó kínlődás után meghalt. A gondatlan anya ellen — a ki különben maga is súlyos égési sebeket szenvedett, — megtették a feljelentést.

## CSARNOK.

### Pipázás közben.

*Száll a füst szép karikába,*

*Széjjelosalik oda fenn:*

*Mint az ifju szivnek álma —*

*Csalódásra, búra válva*

*Mint az első — szerelem...*

*Elszállt a füst... a pipának*

*Hamu maradt fenekén:*

*Igy maradj meg sziveinkben*

*— Bár elhagyott minden itten —*

*Déliabós — szép remény...*

*Pipám kihűlt... újra töltöm*

*S gyujtom újra... füstje száll —*

*Óh, de kár, hogy sziveinket*

*Fölgyujtani már nem lehet,*

*Ha eljött rá a — halál...*

*Kovácsy Kálmán.*

**A pataki diákéletéről.**

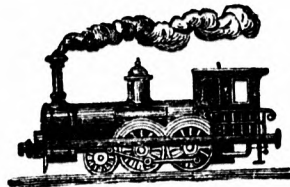
Irta: *Simon János.*

Manapság a *Félmesszely* (Félmesszer) meg a *Nácsi* vendéglőjében, továbbá a *Vadászkürtben*, Magyar Királyban harsan fel néha *Jónás* cigány jeles bandájának kísérete mellett az az újabb keletű, csárdás-ütemű diáknóta, hogy:

Hét megyébe, hét országba,  
Hét világba ninesen párja  
A pataki diáknak;  
Bele se néz a könyvébe,  
Inkább tekint a szemébe  
Szóke, barna kis lánynak.  
Ha az utczán sétál végig,  
Az ablakból lopva nézik  
A lányok,  
Mindnek az van a szívében:  
Csak az lsten adna nekem  
Egy pataki diákot!

Ma, bár diákjaink nagy perzentje korlátlanabb és zajosabb életmódot folytat, mint — nem ugyan a mult századbéli, hanem — az azelőtti elődeink, nincs olyan speczialis diákéletünk minden tekintetben, mint régen volt. Régi diákjaink szolid életmódjának megvilágítására idézem itt a jeles testőr-író, *Bessenyei György* közléseit, ki 1755—60-ig a sárospataki főiskolában töltött diákéletéről a „Holmi“ című zsebkönyvében többek közt ezeket mondja:  
„Háromszáz nőtlen legénynél, a kiket deákoknak neveznek, több lakik egy iskolában együtt, kiknek idejüket 17 esztendőig fogva számálhatod 20-ig, 30-ig, 40-ig. A gyermekeket 7, 8, 9 esztendőnél kezdve veheted 17—20-ig. Ezek ezen szá-

mokat meghaladván, sokaságukra nézve mind egymás közt laknak, tanulnak, élnek, esznek, isznak, hálanak. Hiszed-e, ha mondom, hogy köztük főrován 8 esztendő koromtól fogva soha, életemben semmiféle fertelmességről náluk még csak nem is hallottam. A mennyien voltunk a pataki kollégiumban kicsinyek-nagyok, azon ocsmányságoknak, szodomiáknak még csak neveiket sem tudtuk, melyeket külső országokon sok helyeken mások mint mesteriséget üztek. Micsoda náluk a gonoszság, vagy mit tartanak ők elfajulásnak? Ha észreveszik, hogy titkon valamelyik deáknak szeretője van, ha tánczol közülök egyik vagy másik a vendégfogadóban, ha cifra nyakravalót köt, vagy haját bodorit, valami sunda szót mond, az már gonosz, a kire törvényt tesznek s kicsapják. Az ilyeneket csaknem úgy veszik nálunk, mint külső társaságunkban azokat, kik templomokat vernek fel, meglopván azoknak ol-tári szentségeit. Ha nemes ifjat hallottunk is, hogy vendégfogadóban tánczolt, úgy csodálkoztunk rajta, s olybá vettük, mintha házat gyújtott volna fel. Megvallom — folytatja tovább — bárdolatlanság találtatik köztük, de ha nem lehet náluk világi manért, tiszta erkölcsöket együtt fenntartani és meg-egyeztetni: melyik jobb, az-e, hogy a galántságot kitaltsák közülök, vagy hogy elfogadják erkölcsaiknek fel-áldozásával?“ (Folyt. köv.)



**VASUTI MENETREND**

**A vonatok érkezése Miskolcra.**

Nap	Óra	Percc	A vonat	Honnan?
Éjjel	12 20		sz. v.	Kassa
	12 30		sz. v.	Ujhely
	1 26		sz. v.	Budapest
Éjjel	1 58		sz. v.	Kassa
	2 17		gy. v.	Kassa } fürdővon.
	2 34		gy. v.	Budapest } jun. 15-től
Éjjel	3 00		sz. v.	Budapest
	6 05		v. v.	Budapest
	6 32		T. sz. v.	Forró-Enes
Délután	6 12		T. sz. v.	Szerencs
	7 25		T. sz. v.	Bánréve göm. p. u.
	7 59		v. v.	Torna göm. p. u.
Délután	9 16		sz. v.	Bánréve, Dobsina
	9 25		gy. v.	Ujhely
	9 31		gy. v.	Kassa
Délután	10 47		gy. v.	Budapest
	11 59		sz. v.	Debreczen
	Délután	12 40		sz. v.
12 55			sz. v.	Fülek göm. p. u.
1 18			sz. v.	Budapest
Délután	2 56		sz. v.	Ujhely
	3 16		sz. v.	Kassa
	5 42		gy. v.	Kassa
Délután	5 52		gy. v.	Ujhely
	5 50		sz. v.	Fülek göm. p. u.
	Este	6 20		gy. v.
7 34			v. v.	Torna göm. p. u.
8 55			sz. v.	Budapest
Este	10 16		sz. v.	Fülek göm. p. u.

**A vonatok indulása Miskolcra.**

Nap	Óra	Percc	A vonat	Hová?
Éjjel	1 —		sz. v.	Budapest
	2 15		sz. v.	Kassa
	2 27		gy. v.	Budapest } fürdővon.
Éjjel	2 39		gy. v.	Kassa } jun. 15-től
	2 42		sz. v.	Budapest
	3 36		sz. v.	Bánréve göm. p. u.
Éjjel	3 45		thv.sz.	Kassa
	3 35		sz. v.	Ujhely, Debreczen
	Délután	7 23		sz. v.
6 29			v. v.	Torna göm. p. u.
6 46			sz. v.	Fülek göm. p. u.
Délután	9 38		gy. v.	Budapest
	10 57		gy. v.	Kassa
	11 03		gy. v.	Ujhely
Délután	11 15		sz. v.	Fülek göm. p. u.
	12 30		sz. v.	Budapest
	1 02		sz. v.	Kassa
Délután	1 25		v. v.	Torna göm. p. u.
	1 54		sz. v.	Ujhely
	3 11		sz. v.	Budapest
Délután	3 26		sz. v.	Fülek göm. p. u.
	3 31		sz. v.	Budapest
	3 53		sz. v.	Debreczen
Este	6 02		gy. v.	Budapest
	6 30		gy. v.	Ujhely
	6 37		gy. v.	Kassa
Este	6 48		sz. v.	Fülek göm. p. u.

**BORSOD-MISKOLCZI HITELBANK MISKOLCZON.**

**Olcsó kamatos, félelvi egyenlő részletekben törlesztendő jelzálogos kölcsönök.**

A pénzpiacz jelenlegi viszonyai alapján **olcsó kamat mellett** oly jelzálogi kölcsönöket is engedélyezünk, **melyek 10 vagy 15 év alatt egyenlő fél-évi részletekben lesznek visszafizetendők.**

Ezen kölcsönök előnye az, hogy nem záloglevelekben, hanem készpénzben adatnak, hogy a visszafizetés aránylag rövid időre szabatik és hogy a **tőke és kamat egyidejűleg törlesztetik.**

Kiválóan alkalmasak a kisgazdálkodóra, aki kiadásait a **mindig egyenlő törlesztési részletek számbavételével pontosan** megállapíthatja és aki nem kénytelen 10 vagy 15 évnél hosszabb időn át a jelzálog terhét viselni.

Az ingatlanokon levő terheket — ha lehet, bélyeg- és illetékmentességgel — **con-vertáljuk.** A kölcsönök tetszés szerinti összegben engedélyeztetnek. Legkisebb kölcsön-összeg 500 korona.

Értesítéssel szívesen szolgálunk. A kölcsön-engedélyezés szó- vagy írásbeli kívánatra folyamathat tétetik.  
Miskolczon, 1903. május hó.

**A Borsod-Miskolczi Hitelbank Miskolczon.**